

NỖI NIỀM GỬI VỀ HƯƠNG LINH BẠN NGUYỄN ÁNH CHÍN (9).

Võ Đại Tôn

Ngày 14.4.2016, tôi đang công tác đấu tranh tại một địa phương xa, được tin nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9 đã ra đi... tôi nhìn lên mây trời thoáng qua và ứa nước mắt, mặc dù tuổi hoàng hôn dường như dòng lệ đã gần cạn kiệt. Lại thêm một người bạn thân tình đã vút bay vào cõi Vô Cùng, tôi nhìn lại bóng mình mỗi ngày thêm cô đơn. Cung đàn phím nhạc “*Mẹ Việt Nam ơi, chúng con vẫn còn đây*” lại rộn ràng trong lòng tôi giữa đất trời lưu vong và hình ảnh nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9 ngồi bên cạnh tôi dạo đàn cho tôi nghe sau khi đã phổ xong bài thơ của tôi, vào năm 1972 tại Saigon... kỷ niệm từ một tâm hồn nghệ sĩ chân tình đã diễn đạt qua tiếng nhạc lời thơ vang vọng tình yêu quê hương một thời chinh chiến.

Một sự trùng hợp lạ kỳ dường như là lời trần trối nhắc nhở nhau, một tuần lễ trước đây, tôi có viết bài thơ Quốc Hận 41 năm lưu vong (*Nỗi lòng dân Mẹ Việt nam*), vào đêm khuya vắng lòng thổn thức không ngủ được, tôi nghe lại bản nhạc do Nguyễn Ánh 9 phổ thơ của tôi, qua băng CD Hưng Ca do Nguyệt Ánh và Việt Dzũng hợp ca... với lời kết : ... *Mẹ Việt Nam ơi, chúng con nguyện đi dựng lại quê hương...*”. Tôi viết xong bài thơ và viết ngay dưới tựa đề : “Quốc Hận 2016 - Cảm xúc viết bài thơ này giữa đêm khuya vùng trời lưu vong vắng lặng khi ngồi nghe lại bản nhạc “*Mẹ VN ơi, chúng con vẫn còn đây*”, thơ tôi viết từ năm 1972 trên quê hương tràn ngập khói lửa chiến chinh, nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9 phổ nhạc...”. Tôi nhắc tên người nhạc sĩ thân tình này đúng một tuần trước khi được tin Anh không còn nữa trên cõi đời này, nhưng mãi còn hình bóng và kỷ niệm trong lòng tôi.

Năm 1972, khi tôi được biệt phái ngoại ngạch từ quân đội qua làm Giám Đốc Nha Công Tác Bộ Chiêu Hồi, đường Lê Thánh Tôn, Saigon, tôi có gặp riêng một vài sĩ quan Quân Báo Hoa Kỳ trong

nhiều công tác đặc biệt, thậm chí một số bộ đội Bắc Việt xâm nhập từ miền Bắc vào Nam xuyên qua đường mòn Hồ Chí Minh và đã quy hàng, xin hồi chánh. Qua nhiều tài liệu mật, tôi được biết rõ tình hình chiến tranh Việt Nam và những thỏa hiệp mật giữa nhiều phe Quốc tế, chuẩn bị hy sinh miền Nam. Tôi giữ kín trong lòng, không dám tiết lộ cùng ai.

Một hôm, tôi có viết bài thơ kính dâng lên Mẹ Việt Nam, bày tỏ nỗi lòng “Chúng con vẫn còn đây” cho dù bể dâu có biến đổi ra sao sau này. Tôi có mời nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9 đến văn phòng tôi, anh em tâm sự và đưa bài thơ cho anh Nguyễn Ánh 9 đọc. Tôi im lặng ngồi nhìn vẻ xúc động của người nhạc sĩ thân tình và Nguyễn Ánh 9 nói sẽ cố gắng phổ nhạc ngay. Tôi cứ nghĩ là sớm nhất cũng mất vài tuần lễ mới hoàn thành bản nhạc. Không ngờ, ngày hôm sau, Nguyễn Ánh 9 đã đem đàn đến văn phòng tôi và đàn bản nhạc phổ thơ của tôi cho tôi nghe. Anh nói : - “Về nhà đọc lại, lòng nao nao và cảm hứng bùng dậy, ngồi phổ nhạc gần như suốt đêm hôm qua...”. Tôi thực sự cảm động khi lắng nghe lời thơ của mình qua âm điệu vừa hùng tráng vừa thiết tha qua nỗi lòng hòa chung nhịp điệu cùng nhạc sĩ. Vài ngày sau, tôi đưa bản nhạc phổ thơ lên đài phát thanh, chương trình Chiêu Hồi Tung Cánh Chim Tim Về Tổ Ấm để ban hợp ca phổ biến. Nhưng trong lời thơ nguyên bản của tôi có một câu “*Mẹ lòng đau, phương Bắc chiếm phương Nam*” – năm 1972, đâu có thể phổ biến như vậy, không thích nghi với đường lối thông tin tuyên truyền của chính phủ. Cho nên tôi đã đổi lại lời khác.

Sau này, tại hải ngoại, từ năm 1975 đến nay, bài thơ nguyên bản của tôi do nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9 phổ nhạc đã được nhiều anh chị em nghệ sĩ đấu tranh phổ biến khắp nơi trong các buổi sinh hoạt.

Năm 2002, tôi lại được gặp Nguyễn Ánh 9 tại Little Saigon, Nam Cali, tại nhà hàng của ca sĩ Thanh Mai, gần khu Phước Lộc Thọ, trong chuyến thăm Hoa Kỳ của Anh Nguyễn Ánh 9. Sau những hàn huyên tâm sự hội ngộ không ngờ tại vùng trời xa quê hương, nhạc sĩ Nguyễn Ánh 9 có cười nói với tôi : “Tôi qua đây thăm gia đình vài ngày và tối nay có một số anh chị em nghệ sĩ mời trình diễn đàn piano, nhưng xin anh đừng đến nhe, mặc dù muốn anh đến lắm. Vì anh đến thì mai một trò về VN, tôi lại phải đi khám “bác sĩ” mệt lắm”. Nói xong, anh Nguyễn Ánh 9 cười và tôi cảm thông hoàn cảnh của

người bạn. Và anh Nguyễn Ánh 9 ngồi đàn lại bản nhạc “Mẹ VN ơi...” cho tôi nghe, có cả MC Trần Quốc Bảo và ca sĩ Thanh Mai. Lúc chia tay, lòng tôi ngậm ngùi chẳng muốn lìa xa nhau...

Và hôm nay thì không bao giờ gặp lại nhau nữa... Tôi lại nhìn khung trời lưu vong, trong lòng lại dấy lên sóng nhạc “Chúng con nguyện đi dựng lại quê hương...”, cung phím vẫn còn rộn ràng trong hồn tôi mà bạn Nguyễn Ánh 9 đã bay vút vào cõi Vô Cùng... Xin nguyện cầu bình an cho nhau, Nguyễn Ánh 9 ơi.

Võ Đại Tôn
Hải Ngoại - 4/2016.

Chị - Anh Võ Đại Tôn , NS Nguyễn Ánh 9 và CS Thanh Mai
Tại nhà hàng Thanh Mai Little Saigon- Nam California- Hoa Kỳ năm 2002

Mẹ Việt Nam Ở Chúng Con Vẫn Còn Đây
<https://youtu.be/EK2SxwQB7Ps> (bấm vào nghe nhạc)

Thơ: Hoàng Phong Linh – Nhạc: Nguyễn Ánh 9

www.vietnamvanhien.net